

[Aksel Larsen.]

nok i det store og hele gavnet Landbruget, burde bremses. Det maatte være muligt gennem Andelslagterierne at regulere Svinekorthandelen saaledes, at Spekulation blev undgaaet, og at ingen blev fordelte derved.

Jeg formoder, at man ogsaa efter dette Forslag, naar det bliver til Lov, vil fortsætte den hidtidige Praksis med Hensyn til politimæssig Forfølgelse af dem, der tyvslagter Svin. Det er muligt, at der ikke er nogen Vej udenom, naar man vil have hele denne Regulering, men jeg vil paapege, at man i hvert Fald skulde holde op med den fuldkomne umoralske og for Befolkningen unødvendig ophidsende Praksis, at kommer man paa Sporet efter tyvslagtede Grise, beslaglægger man Flæsket og ødelægger det, gør det utjenligt til Menneskeføde ved at overhælde det med Lysol eller Petroleum. Jeg kan ikke indse, at der findes nogen som helst Grund til en saadan Praksis, at man direkte tilintetgør Levnedsmidlerne foruden at man giver dem, der har overtraadt Loven, store Bøder.

Men i øvrigt vil jeg sige, at man vist uden Fare kunde sætte Svineproduktionen her i Landet op. Det er jo noget, ethvert Barn og ogsaa hver eneste Rigsdagsmand ved, at en kolossal stor Del af den danske Befolknings Flæskforbrug dækkes med tyvslagtede Svin. Hvorfor forsøger man stadig væk at se uden om denne Kendsgerning, som vi alle sammen kender? Man optræder her nøjagtig lige saa intelligent, som naar man belægger Cigaretpapir med den kolossale Told af 3 Øre pr. Stk. Det medfører ikke, at der bruges et eneste Stykke Cigaretpapir mindre herhjemme, men medfører, at der ikke fortoldes Cigaretpapir. Det kan ikke nytte at lave Lovene saadan, at hele Befolkningen vender sig imod dem og ikke vil overholde dem. De Hjem her i Danmark, der ikke er i Stand til at spise Flæsk, som er gaaet uden om Ordningen, er i og for sig ulykkeligt stillede, men det er et Faatal af Hjem. De er ulykkeligt stillede i Forhold til dem, der kan skaffe sig Flæsk ad disse, skal vi sige illegale Baner. Naar man nu ved, at Forholdet er saadan, og jeg kan tilføje, naar man nu ved, at en stor Part af det Flæsk, der sælges i Butikkerne, heller ikke er gaaet igennem Kortsystemet, skulde man erkende, at Lovgivningen er gaaet over Gevind.

Man skulde samtidig fra Slagteriernes Side erkende, at man har ført en alt for stram Praksis med Hensyn til Byernes og i det hele taget Forbrugernes Forsyning

med dansk Flæsk. Dette sker paa Københavns Flæskemarked; det er jo i den Retning typisk. Man har det Indtryk, at den alt for ringe Forsyning og de alt for høje Priser er gennemført, ikke for at skaffe Landbrugerne flere Penge, men for at skaffe dem mindre Indtægter, blot man kan naa at plyndre de københavnske Forbrugere. Man sælger dansk Flæsk i Udlandet for efter Sigende Halvparten af, hvad det sælges for i København. Man giver de mærkværdigste Forklaringer paa, at der ikke er Grise nok til Københavns Flæskemarked, og man svinger derved til en Begrænsning af Produktionen, der i sidste Instans kommer til at skade Landbrugerne selv.

Jeg henstiller, at man optager disse Problemer til Overvejelse. Jeg henstiller, at man ikke alene forsøger at tage almindelig sund Fornuft i Brug ved Regulering af hele dette Spørgsmaal, men at man ogsaa for en Gangs Skyld tænker en lille Smule paa de Forbrugere, man ellers er saa fink til gennem Lovgivningen at belaste med nye Byrder.

Hvad Kornordningen angaar, har man givet til Kende, at den til Dels er en Betaling for den forøgede Svinekorttildeling til Husmændene. Jeg forstaar nu ikke helt dette. Jeg henholder mig til, at Landbrugsministeren i sin Fremsettelsestale sagde følgende, som jeg gerne vil have Lov til at citere — det er ganske kort; det staar i Fortrykket Sp. 1774: „Det er derfor rimeligt, at man søger gennem Svinekortfordelingen at begunstige det mindre Landbrug for derved at tilvejebringe den Ligestilling inden for Erhvervet, som er ønskelig og retfærdig under de foreliggende Forhold.“ Ministeren siger altsaa, at hidtil har der ikke været Ligestilling og Retfærdighed, det kan kun tilvejebringes ved, at man giver Husmændene nogle flere Svinekort. Nogle Linier længere nede siger Ministeren saa uventet: „Til Gengæld sikres der saa ved Kornforslaget de større Landbrug en noget højere Minimalpris for Korn end tidligere.“ Naar man skulde rette en Skævhed og kun kunde rette den ved at give Husmændene flere Svinekort, hvorfor gør man saa i næste Omgang det, at man sætter Kornprisen i Vejret og derved tilvejebringer en ny Skævhed?

Nu vil man sige: Ja, men det spiller ikke nogen stor Rolle, for Kornprisen er langt højere, og der kommer ingen Penge i Kornpuljen. Nej, det synes jeg Husmændene skulde betænke, de, som har givet Tilslutning til dette her. Hidtil har det i hvert Fald været saadan, enten paa Grund af